

buzgó szolgálataiért legfelső elismerése tudat adassék. Együttal **Törös Sándor** pénzügyi tanácsost, szegedi pénzügyigazgató-helyettes, a VII. fizetési osztályban való meghagyása és a királyi tanácsosi címnek díjmentes adományozása mellett pénzügyigazgatóvá kinevezte.

— Kezdődik az ingyentej kiosztása.

Kedden, december 1-én kezdődik Szegeden az ingyentej kiosztása. Tudvalevőleg lelkes mozgalom indult meg, hogy a szegény iskolás gyermekeknek tápláló reggelit adjanak és a közönség nagyszívű érdeklődéssel segítette a humanus feladat megoldását. Keddtől kezdve 200 iskolás gyermeket látnak el ingyentejjel, még pedig a Szilléri-sugarúti, a Jerneyházban levő belvárosi leányiskola és a Siketnémák intézetében tanuló elemi iskolások között. Remélni lehet, hogy rövidesen lehetővé válik, miszerint még több szegény gyermek is kapjon a friss reggeliből, remélni lehet, hogy a nagyközönség megmarad ezután is adakozó kedvében és kisebb-nagyobb adományával továbbra is fölkarolja az akciót.

— Cserépy ezredes meghalt.

Kis uszakai **Cserépy Árpád** ezredes, a szegedi 3-ik honvéd huszárezred parancsnoka szombaton reggel Bécsben egy szanatóriumban meghalt. Cserépy ezredes végigharcolta hős szegedi ezrede élén a galíciai nagy csatákat. Három szurt sebbel érkezett haza sebesülten. A Katolikus Nővédő Egyesület Madách-utcai tiszti üdülőjében gyógykezelték sokáig a sebesült katonatisztet, aki erős neuraszténiában is szenvedett. A tiszti üdülőből Tisza Lajos-körúti lakására szállították Cserépy ezredest. Itt érte a királyi kitüntetés: őfelsége ezredessé nevezte ki és vitézségéért a 3-ik osztályu hadiékítményes vaskoronarendet adományozta neki. Nem sokáig örülhetett azonban a derék katona a szép kitüntetésnek. Pár napra rá agyszélhűdés érte. Bajára gyógyulást ment keresni. Bécsben egy egyetemi tanár tanácsára szanatóriumba ment be. Itt érte utól a halál szombaton hajnali négy órakor. Hitvese, aki odaadó szeretettel ápolta hős férjét, a halál percében is mellette volt. A halálról táviratilag értesítette Szegeden tartózkodó két felnőtt leányát és a huszár-

ezred parancsnokságot. A városban az ezredes halálának híre általános és nagy részvétet keltett. Cserépy ezredes holttestét Bécsből Aradra szállítják és ott emelik el. Az elhunyt ugyanis sokáig volt az aradi huszárezred parancsnoka. A szegedi huszárlaktanyára kitűzték a gyászlobogót, a szegedi huszárezred tisztikara küldöttségileg jelenik meg a temetésen és koszorút helyez a koporsóra.

— **A szegedi Vörös-Kereszt választmányi ülése.** Az alábbi sorok közlésére kértek fel bennünket: A Vörös-Kereszt szegedi választmánya ez uton is kéri választmányi tagjait, hogy a december hó 6-án d. u. 4 órakor a városháza tanácstermében tartandó választmányi ülésen megjelenni sziveskedjenek. Egyben az ivtartókat kérjük, hogy december 5-ig az aláírási íveket a titkári irodába (Somogyi-utca 20) szolgáltatassák be.

— Gyermekek-előadás a katonák javára.

Vasárnap, december 5-én délután 3 órakor, a Szegeden fekvő sebesült katonák karácsonyfája javára gyermekelőadás lesz a *Korzómoziban*. Az előadás műsorát itt közöljük: 1. Mozgó képek. 2. Szavalatok, írta: Móra Ferenc. — Előadják: Matuskovich Lolika, Szántó Margitka és Móra Pannika. 3. Poldini: Csipke Rózsika ébredése. — Éneklők: Vágó Irén, Várady Maca, Nécey Mariska, Bagary Klári, Berényi Margit, Szinger Böske, Schwartz Izabella, Balassa Vilma, Sölétormos Évi, Winternitz Katica, Fejős Ilona, Szommer Adél, Bruner Aranka, Czimer Margit, Ország Vilma, Ország Blanka, Schwartz Rózska, Kormányos Etelka és Kratochvill Ilonka. 4. Mozgó képek. 5. Tündértánc. — Lejtik: Várady Maca, Gondós Juliska, Molnár Ilonka, Bruckner Mariska, Toassó Valér, Déskay Ilonka, Kornfeld Elli, Zeisler Adél, Ország Blanka, Ország Vilma, Kosóczy Pösze és Sölétormos Évi. 6. Himnusz és Wacht am Rein éneklése. Előkép. Résztvesznek: Winternitz Ilus, Printz Hermin, Klein Tilda és az összes szereplők. A gyermek előadás a „Baba vásár“ bevezetője egyuttal. Az előadásra a jegyeket Szántóné Ladányi Mariskánál és Bődöné Trinksz Paulánál lehet megváltani. A babakiállításra a babák már szép számban érkeznek. A kiállítás december 10-től 12-ig lesz a Lloyd termében. A kiállítandó babákat december 6-ikáig lehet benyújtani *Nónay Dezső* asszonynál (Klauszál-tér 2. sz.)

— A magyar könyvkereskedők és a háború

Szép és nemes mozgalmat indított a Magyar könyvkereskedők és könyvkereskedelmi alkalmazottak egyesülete, a háborúval kapcsolatban. Az egyesület felhívást intézett tagjaihoz, amely a következőképen szól: „Harcot küzdő kartársainkra legmelegebb szeretettel gondolunk. Legelembb kötelességünknek tartjuk, hogy azokat, akik a jobb jövő megalapozásáért folytatott háborúban munkaképtelenné válnak, a legmesszebb menő erkölcsi és anyagi támogatásban részesítsük, valamint azon kartársaink hátramaradottait, kik hősi halált haltak. Ezért elhatároztuk, hogy mindannyian fizetésünk néhány százalékát egy évig erre a célra adományozzuk és a leghevesebb propagandát fogjuk folytatni az iránt, hogy ne legyen egyetlen könyvkereskedelmi alkalmazott sem, ki eme mozgalmunkban részt nem vesz.“ Az akció meg is indult és Budapesten megalakult a Magyar Könyvkereskedők és Könyvkereskedelmi Alkalmazottak Háborús Akciójának Országos Bizottsága, amely hasonló albizottságok szervezését az egész országban megkezdette. Vasárnap Szegeden is megalakult a kereskedelmi és iparkamarában a *délvidéki* bizottság a következőképen: Budapestről a központot képviselték: *Réti Béla* a Franklin-Társulat cégvezetője és *Kende Ferenc* a Franklin-Társulat tisztviselője. A délvidéki bizottság tagjai lettek: Elnök: *Lukács Lukács*. Társelnökök: *Bartos Lipót, Schwarz Jenő, Heumann Mór Szabadaka*. Ügyvezető titkár: *Weisz Zsigmond*. Másodtitkár: *Hechtl Dénes*. A bizottság tagjai: *Vértes József, Nagy Mihály, Szépkuthy Nándor, Szemere Ármán, Volvovits Dezső, Rubin Ármán Nagybeeskerek, Borgida Sándor, Temesvár, Kollár A. Baja, Wagner Baja, Tóth Béla, Temesvár.*

— A családtagok részére kiadott arcképes igazolványok használata.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint az állami, a vármegyei és a törvényhatósági joggal felruházott városi alkalmazottak igényjogosult családtagjai részére az 1915. évre szóló arcképes igazolványok alapján féláru menetjegyek a m. kir. államvasutak személypénztárainál már f. évi december hó 1-től kezdve válthatók. Az államvasutak igazgatósága e rendelkezésével azt célozza, hogy azok az igényjogosult alkalmazottak, kik az arcképes igazolványt családtagjaik részére kíváltották, az egyes utazásra szóló igazolványok megszerzésének terhéből

Páris a háboru idején.

+

A „Politiken“ párisi levelezője érdekes képet rajzol a mostani Párisról, jobban mondván a párisi életről. Leveléből közöljük a következőket:

Maximán! Hugó, a főpincér katonává lett és elment a háborúba és északon elesett, özvegyének egy kastélyt és fejedelmi vagyont hagyva. Barátja, a valamivel korosabb Benoit, aki inkább valami szerzeteshez hasonlít, megelégszik azzal, hogy a sivárrá lett termekben egyik-másik törzsvendégnek felszolgálja a reggelit. Most nem durrognak itt a pezsgőpalackok. A nagy terem, amelyben valamikor zajosan táncoltak, most üres és hideg. Az öreg asszony, aki a garderobe-ban folyton énekelt, most is énekel ugyan, de nem vidám dalocskákat, hanem a Marseillaist, vagy a God sav-et. A gróf ur, aki mindig a bejárattól balra eső asztalnál ült — a Moët és Chandon-cég főképviselője — még mindig idejár, de rejtetten megsoványodott. Nem régiben kis örömben volt része: mikor versenytársát, Mummot, a hírhedt Mummot, mint német állampolgárt letartóztatták. A gróf ezen a napon a becsületrend szalagját keresztbe tette a fehér ing plasztroinjára, pedig ezekben a szomorú napokban, mikor se frakkot, sem smokingot nem hordanak, a becsületrendet is csak úgy látatlanul viselik. De az, hogy Mum német, nagy örömet okozott a grófnak. „Benoit!“ — hangzik most egy kiáltás. A vendég, aki Benoit után kiált, az én öreg barátom, aki a lóversenyek ama nagyon öreg, vagy nagyon fiatal alakjai közül való, akik régebben itt a Maximban a dejeuner-kezt látogatták és ezeket híressé tették. Szó nélkül fogyasztja el reggelijét, szó nélkül issza meg a Volnay-ját, csak úgy néha-néha int a fejével a pincér felé, hogy öntson bort a poharába.

És Benoit feketén és ünnepiesen az ő hosszú pofaszakállával és sötét ábrázatával önt bort a vendég poharába anélkül, hogy arcán csak egy vonás is megmozdulna. Az én barátom hirtelen hozzám fordul s azt kérdi tőlem: *Emlékszik még Sardanapalra?!* Nyomban a Rothschild lovára, Sardanapalra gondoltam, amely megnyerte a Grand Prix-t. És abban a pillanatban magam előtt láttam Párist egy ragyogó júliusi napon, mikor egész Páris kiünnepelt a longchamps-i lóversenyen, ahol a legutolsó divatot mutogatták, mikor Champs Elysée egész a diadalkapig hullámzott az automobiloktól és amikor a Bois de Boulogneban nem volt egy talpalattnyi üres hely, melyet a párisiak el ne foglaltak volna. A Szajna feketélt a csónakoktól s a levegő megtelt a Camelot-k kiáltásával és valamennyi Boulevard-on, de főképp ott a Café de la Paix sarkán csak egy kiáltás viharzott: *Sardanapal! Sardanapal!* Egy név, mely egész vagyont jelentett, ezer meg ezer megnyert és ezer meg ezer elvesztett fran-

kot a Rothschild lován. Monsieur és Madame *Poincaré* a fentartott páholyban ültek. Egyszerre egy ur közeledett a köztársasági elnök helyéhez. *Az osztrák-magyar nagykövét volt, aki azt a hírt hozta, hogy Ferenc Ferdinánd trónörökösét néhány órával ezelőtt meggyilkolták.* Pár pillanattig csönd és szenzáció. De azután a levegő megint visszhangzott a kiáltástól: *Sardanapal! Sardanapal!* Kinek is lenne ideje arra, hogy egy főhercegre gondoljon, mikor a Rothschild lova megnyerte a Grand Prix-t! „Emlékszik még Sardanapalra?“

A nők most jobbra feketében járnak és sok prémet viselnek. Nagyon ritkán lehet világos színeket látni s az emberek megbotránkozva fordulnak el, ha vörös ruhát látnak. Ruhák, kalapok, fátlyak, sőt az alsószyonyák is feketék, vagy legfeljebb sötétlilaszínűek és a kis elárusítónők nem is próbálják már a véveket holmi phantasie-kelmékkel csábogatni. A Rue de Rivolin egy üzletben igen csinosan rendezett ruházati csoportot láttam ezzel a föllirással: „Az első tüzkereztségek“. Játék-szerűül gyerekek számára csak kardok, puskák, trombiták és ólomkatonák szerepelnek. A boulevardok hosszában minden tíz lépésnyire asztalok állnak tele ólomkatonákkal és játék-ágyukkal. A sok feketeruhás ember között gyakran láthatni sebesült katonákat. Egyik szobrász a minap 25 kiló gipszet keresett, de nem kapott. Várnia kellett, mert a kormány 500,000 kiló gipszet foglalt le ban-